

Dr. A. Blachstein

Pri Esperanto kaj Esperantistoj

Esperanto und Esperantisten.

Leipzig

Eldonejo de la Germana Esperanto-Ligo
Verlag des Sachs.-Thüring. Esperantisten-Verbandes
Deutsche Esperanto-Buchhandlung.
1908.

Lernolibroj — Propagandiloj

- Oni aldonu al la montritaj prezoj 5% por la sendkostoj.
- Elementarbuch von E. Stark. Brosch. M. 1.20 geb. M. 1.80
Schlüssel dazu 0.60
- Kurzgefasstes Lehrbuch von Dr. A. Schramm . . . . . 1.—
Schlüssel dazu 0.50
- Dr. Zamenhof's Esperanto-Sprache zum Selbst-
unterricht. Von M. Büschel 0.80
- Wörterbuch, Deutsch-Esperanto. Br. M. 2.—, geb. „ 2.50
— Esperanto-Deutsch. Br. M. 2.—, geb. „ 2.50
- Taschenwörterbuch, Deutsch-Esper. u. Esper.-Deutsch „ 1.—
- Systematischer Wortschatz für Reise und Unterricht
von Prof. Dr. O. Hecker. Deutsch-Esperanto „ 2.—
Unentbehrliches Nachschlagebuch.
- Esperanto und Esperantisten von Dr. A. Blachstein „ 0.10
10 Expl. M. 0.80 100 Expl. M. 7.—
- Das Grundgesetz des Esperanto v. Dr. A. Blachstein „ 0.25
- Die Esperantosprache im deutschen Munde von
Dr. A. Blachstein 0.25
- Die Weltsprache von Prof. Dr. W. Ostwald 0.10
10 Expl. M. 0.80, 100 Expl. M. 7.—
- Was ist Esperanto? von H. Brühl 0.10
50 Expl. M. 3.—, 100 Expl. M. 5.—
- Esperanto-Schlüssel von Cefeč 0.05
10 Ex. M. 0.40, 50 Ex. M. 1.60, 100 Ex. M. 3.—
- Abzeichen für Esperantisten (Grüner Stern in weissem
Feld) als Brosche, Nadel oder Knopf 0.60
10 Stück „ 5—
- Esperanto-Siegelmarke 50 Stück M. 0.60, 100 Stück M. 1.—
Schönstes und wirksamstes Propagandamittel.

Eldonejo de la Saksia Turinga Esperantista Ligo,
Leipzig, Rathausstrasse 52.

Esperanta biblioteko. № 74.

Hupichová.

Pri Esperanto

kaj

Esperantistoj.

Esperanto und Esperantisten

von

Esp. Dr. Artur Blachstein.

Leipzig

Eldonejo de la Saksia Turinga Esperantista Ligo
Verlag des Sachs.-Thüring. Esperantisten-Verbandes
Germana Esperanto-Librotejo
Deutsche Esperanto-Buchhandlung.
1908.

Die Welt von heute muss immer in einem Zeichen stehen; sonst wäre es keine richtige Welt. Gegenwärtig steht sie im Zeichen des Esperantismus. Das denken wenigstens die Esperantisten; sonst wären es keine richtigen Esperantisten. Was ist nun der Esperantismus für ein sonderbarer Ismus? Das ist nicht so leicht zu sagen, denn der Esperantismus ist recht vielseitig. Die Seele vom Ganzen ist jedenfalls das Esperanto selbst, also — und das darf man heute vom Leser doch schon voraussetzen — eine Sprache, die schon von vielen mit Leichtigkeit und Eleganz gehandhabt wird. Diese Leute sind nun damit noch nicht zufrieden, sondern sie sind auch noch bestrebt, ihre lieben Mitmenschen zu überreden, gleichfalls Esperanto zu lernen. Dieses Bestreben, von dem kein Esperantist ganz frei ist, stellt eine sehr wichtige Seite des Esperantismus dar, und diesem Bestreben kommt die Esperanto-Sprache selbst zu Hilfe. Das Esperanto wirbt für sich selbst; das Esperanto ist lingua militans.

Damit sie diese Wirkung entfalten kann, ist es freilich nötig, dass sich derjenige, der gern wissen möchte, wie das Esperanto aussieht, nun auch das Esperanto einmal ansieht. Das scheint selbstverständlich zu sein. Trotzdem gibt es eine Anzahl Leute, die vor lauter Bedenken gar nicht dazu kommen, an den Gegenstand selbst heranzutreten. Heute sagt

La nuna mondo ĉiam devas esti sub iu signo, alie ĝi ne estas vera mondo. En tiu ĉi momento ĝi troviĝas sub la signo de l'Esperantismo. Almenaŭ la Esperantistoj pensas tion; alie ili ne estus veraj Esperantistoj. Kia stranga ismo estas do Esperantismo? Tio ne tro facile klariĝas, ĉar la Esperantismo estas sufiĉe multefanka afero. Sendube la o estas la Esperanto mem; ĝi estas — kiel la nuntempa leganto ja bone scias — lingvo, kiu jam estas uzata facile kaj elegante de multaj personoj. Sed tiuj ĉi personoj ne estas kontentaj pri tio; kontraŭe ili plue celadas por konvinki siajn karajn kunulojn, ke tiuj ĉi ankaŭ lernu Esperanton. Tia celado, de kiu neniu Esperantisto tute liberiĝas, estas nun gravega parto de l'Esperantismo, kaj al tia celado la Esperanta lingvo mem donas helpantan manon. Esperanto varbas per si mem.

Esperanto estas varbanta lingvo.

Por ke ĝi povus havi tiun efikon, estas ja necese, ke tiu, kiu volas kontentigi sian scivolecon pri Esperanto, fakte ekzameni Esperanton. Tio ŝajnas memkomprenebla. Tamen ekzistas iom da homoj kiuj tiel multe pripense dubas, ke la ĉiamaj duboj malhelpas ilin, bone ekzameni la aferon mem.

wenigstens keiner mehr: Blech; das ist schon ein grosser Fortschritt. Aber sie wollen doch erst wissen, was eine künstliche Sprache ist und warum denn gerade das Esperanto dazu bestimmt sein soll, die internationale Hilfssprache zu werden. Kurzum sie wünschen, dass man sich mit ihnen auf Dinge prinzipieller Natur einlässt. Es ist mir auch schon vorgekommen, dass man Bedenken geäussert, ob denn nicht unsere Muttersprache bei dem Bestreben, eine zwischenvölkische Gemeinsprache einzuführen, zu kurz kommen könne. Diese Frage ist noch die berechtigtste; sie ist wenigstens in der Person dessen berechtigt, der mit einem von keinerlei Sachkenntnis getriebenen Horizont an unseren Gegenstand herantritt. Was die übrigen Fragen anlangt, so sind auch sie durchaus berechtigt, aber nur für den, der sich schon einigermassen mit dem System einer künstlichen Sprache vertraut gemacht hat. Ich halte es für ziemlich aussichtslos, jemanden einen Begriff von einer sprechbaren, praktischen künstlichen Sprache zu geben oder ihm den Unterschied zwischen natürlicher und künstlicher Sprache klar zu machen, der das eine Vergleichsobjekt, überhaupt noch nicht kennt.

Die Frage nach dem Wesen der künstlichen Sprache ist eine wissenschaftliche Frage, die durchaus zu trennen ist von den Fragen, die sich auf das für uns allein in Betracht kommende System beziehen. Der esperantische Neuling wird gut daran tun, wenn er

Feliĉe neniu diras plu: aĉo; tio jam estas granda progreso. Tamen antaŭ ĉio ili volas scii, kio estas artefarita lingvo kaj kial do precipe Esperanto estas destinata fariĝi la internacia helpa lingvo. Fine de la fino ili deziras, ke oni interdisputu kun ili principojn. Ankaŭ okazis al mi, ke oni esprimis dubojn pri tio, ke eble nia patrina lingvo povus esti domaĝigota, se la celado por la enkonduko de internacia helpa lingvo efektiviĝus. Tiu dubo eble estas ĝusta; almenaŭ ĉe persono, kiu tute sensperta alproksimiĝas al nia afero.

Rilate al la aliaj demandoj oni povas diri ke ankaŭ ili estas tute ĝustaj, sed nur ĉe tiu, kiu jam iomete konatiĝis kun sistemo de artefarita lingvo. Mi pensas, ke estos sufiĉe sensukcese, se oni entreprenus doni al iu ideon pri praktika, parolebla artefarita lingvo aŭ klarigi al iu la diferencon inter natura kaj artefarita lingvo, se li ankoraŭ tute ne konas la unuan objekton komparotan.

La demando pri la esenco de artefarita lingvo estas scienca demando. Aparte staras la demandoj kiuj rilatas al la sistemo interesanta nin tute speciale. La Esperantista novulo bone fartos, se li ne sentrankviliĝos

sprachphilosophische Dinge solange auf sich beruhen lässt, bis er sich auf Grund eigener, leicht zu erwerbender Erfahrung selbst ein Bild vom Bau und Vorrichtung von *nia lingvo* (unsere Sprache) gemacht hat.

Das Esperanto ist eine fremde Sprache und nichts anderes. Ihr Erfolg besteht darin, dass sie leichter erlernbar ist, als irgend eine andere fremde Sprache. Diese leichtere Erlernbarkeit beruht jedenfalls nicht auf Hexerei, sondern einfach darauf, dass der Erfinder des Esperanto, Dr. Ludwig Lazarus Zamenhof, bei der Aufstellung seines Systems alles das vermieden hat, was die Erlernung und die Handhabung des Systems erschweren könnte. Dieses Bestreben hat die meisten der guten Eigenschaften, die das Esperanto noch sonst besitzt, hervorgerufen. Die bitterbösen Unregelmässigkeiten, die uns die Erlernung anderer fremden Sprachen so erschweren, sind beim Esperanto in Wegfall gekommen. Infolge dessen haben wir eine sogenannte Normalsprache vor uns.

Esperanto estas normala lingvo.

Ein Hauptwort wird genau so dekliniert wie alle übrigen auch, ein Zeitwort wird so konjugiert wie alle übrigen auch, ein Eigenschaftswort wird so gesteigert, wie gleichfalls alle übrigen auch; und das „wie alle übrigen auch“, das im Esperanto eine umfassende Verwendung findet, ist ein grosser Vorzug des Esperanto. Es handelt

pri lingvofilosofaj problemoj, antaŭ kiam li estos farinta per si mem bildon pri la konstruo kaj la funkcio de nia lingvo, bildon, kiun li povas facile akiri helpe de propra, senpena sperto.

Esperanto estas fremda lingvo kaj nenion plu. Ĝia sukceso konsistas en tio, ke ĝi estas pli facile lernebla, ol iu fremda lingvo. La facileco de l'Esperanto certe ne devenas de sorĉisteco, sed de la simpla fakto, ke la elpensinto de la sistemo, D-ro Zamenhof, evitis en la konstruo de sia sistemo ĉion kio povus malhelpi la eklernon kaj la uzon de la lingvo. Tia klopodo naskis plimulte da bonaj ecoj, kiujn Esperanto plue posedas. Forigitaj estas de l'Esperanto la kapdolorigantaj senregulecoj, kiuj ja multe malfaciligas la akiron de aliaj fremdaj lingvoj. Sekve ĝi sin prezentas al ni kiel tiel dirita normala lingvo.

Esperanto estas normala lingvo.

Unu substantivo dekliniĝas precize kiel ĉiuj aliaj; unu verbo konjugiĝas precize kiel ĉiuj aliaj, adjektivo kompariĝas precize kiel ĉiuj aliaj. La principo de la laŭiro „precize kiel ĉiuj aliaj“ trovas vastan kampon en Esperanto, kaj en tio konsistas ĝia granda

sich, wie man finden wird, nicht nur um das Fernhalten von Unregelmässigkeiten, sondern zugleich um die Neuschöpfung einer einfachen, höchst sinnreichen Wortbildungslehre. Das ist ein sinnfälliger Vorzug, den das Esperanto nicht nur vor anderen künstlichen Systemen, sondern auch vor den romanischen, slavischen und germanischen Sprachen voraus hat. Schon dieser Umstand allein sichert dem Esperanto seinen Erfolg.

Zum Studieren des Esperanto gehören auch keine besonderen Vorkenntnisse. Wer den Gipfel des Esperanto erklimmen will, braucht keine mit Nägel beschlagenen Schuhe, er braucht kein Seil und keinen Eispickel; er kann barfuss hinauflaufen, wenn er will. Immerhin ist die bescheidene Ausrüstung des gewöhnlichen Touristen erwünscht. Die Erfahrung hat gelehrt, dass das schwere Geschütz des Alpinisten hinderlich sein kann. Wenn man es also besitzt, so lasse man es gefälligst zu Hause, und man mache es nicht wie unsere Herren Sprachgelehrten, die im Kostüm eines Nordpolfahrers den „Weissen Hirsch“ bei Dresden besuchen und nun mörderlich schimpfen, das sei eine schwere Arbeit gewesen.

Umgekehrt gibt es Leute, die die Rolle des Tartarin von Taraskon spielen, sie sind mühelos die kleine Anhöhe hinaufgestiegen, und sie meinen nun, dass sie auf dem Gipfel des Elborus stehen. Das ist ein Irrtum. Man kann auch von mässiger Höhe aus eine

preferindaĵo. Ne nur traktus, kiel oni trovos, pri la forigo de senregulecoj, sed ankaŭ pri la kreo de simpla kaj geniala vortfarado. Tiu eco altrudas sin al la observo, kaj en tiu rilato Esperanto ne nur superas aliajn artefaritajn sistemojn, sed ankaŭ la romanajn, slavajn kaj germanajn lingvojn. Tiu sola fakto sufiĉus por certigi al Esperanto ĝian sukceson.

Por studi Esperanton oni ne bezonas specialajn konojn. Kiu volas supreniri sur la pinton de l'Esperanto, tiu ne bezonas najloplandajn ŝuojn, ŝnuregon kaj hakilon; li povas nudpiede supreniri, se li deziras. Tamen la modesta ilaro de la ordinara turingisto estas dezirinda. La sperto montris ke la multepeza ilaro de la alpinisto povas esti malhelpanta. Tial se oni posedas tion, oni bonvolu lasi ĝin hejme, kaj oni ne imitu niajn lingvistojn, kiuj armitaj kiel nordpolusesplorantaj vizitas la „Blankan Cervon“ apud Dresdno kaj kiuj vizitinte la tre modestan altaĵon malmodeste aĉadas pri tio, ke la plenumita laboro estis grandega.

Kontraŭe ekzistas homoj, kiuj ludas la rolon de Tartareno de Taraskono; ili senpene supren promenadis la altaĵeton kaj nun imagas, ke ili staras sur Elboruso. Tio estas eraro. Jam de modesta altaĵo oni povas ĝui

Ver!

schöne Fernsicht haben und umgekehrt kann man von einem hohen Berge vor lauter Nebel und Wolken nicht viel zu sehen bekommen. Die Bramarbasse und Tartarins versprechen meistens den Leuten zu viel. Ganz mühelos ist der Aufstieg nicht; es gehört auch ein wenig Lust und Liebe, besonders wenn man den löblichen Ehrgeiz besitzt, Esperanto sprechen zu lernen. Dazu gehört, dass man regelmässig seine Esperanto-Zeitung liest und dass man sich im Sprechen übt. Ich habe noch niemanden kennen gelernt, der in einem Jahre Englisch oder Französisch gelernt hätte; ich kenne aber viele Esperantisten, die für das Esperanto weniger Zeit gebraucht haben.

Mit der Erlernbarkeit des Esperanto geht es so, wie mit der Erlernbarkeit der Stenographie. Hier wie da handelt es sich in letzter Linie um eine Fertigkeit; hier wie da handelt es sich um ein einfaches System, das man in wenigen Stunden lernen kann. Es fragt sich nur, ob man dann schon ein perfekter Stenograph oder ein perfekter Esperantist sein kann. Gewiss nicht, denn nur die Übung macht den Meister.

Man hat die Esperantisten häufig Idealisten genannt. Das ist ganz richtig, aber mit der Einschränkung, dass man sie besser und richtiger als praktische Idealisten bezeichnet. Dass sind sie, denn sie streben nach einem erreichbarem Ziel, das auch in absehbarer Zeit zu erreichen ist. Dieses Ziel ist die Einführung des Esperanto als einer

belan vidaĵon; kaj male: sur alta monto nebulo kaj nuboj povas malhelpi la atenditan ĉirkaŭvidon. Ĝenerale la Bramarbasoj kaj Tartarenoj promesas tro al la publiko. Tute senpene la supreniro ne estas; oni bezonas ankaŭ iomete da emo kaj amo por la afero, precipe tiam, se oni havas la laŭdindan ambicion esti Esperante parolonto. Por atingi tiun celon, oni devas regule legi Esperantan gazeton, kaj ofte ekzerci la paroladon. Mi ankoraŭ interkonatigis kun neniu, kiu estis lerninta la francan aŭ anglan lingvon dum unu jaro; sed mi konas multajn Esperantistojn kiuj venkis Esperanton en malpli multe da tempo.

La lernebleco de l'Esperanto esta simila al la lernebleco de stenografio. Ambaŭ lastinŝtance estas spertecoj; ambaŭ estas simplaj sistemoj lerneblaj en malmulte da horoj. La demando nur estas jena, ĉu post tiuj kelkaj horoj oni povos esti perfekta stenografisto aŭ perfekta Esperantisto. Certe ne, ĉar nur la praktiko kreas majstron.

Oni ofte nomis la Esperantistojn idealistoj. Tio estas tute ĝusta, sed tamen nur tia-kondiĉe, se ni faras jenan limigon nomante ilin praktikaj idealistoj. Tiaj ili estas, ĉar ili celadas realigeblan celon, realigeblan ankaŭ en ne tro malproksima tempo. Tiu celo konsistas en la enkonduko de l'Esperanto kiel internacia helpa lingvo. La

zwischenvölkischen Hilfssprache. Der Ausdruck „Weltsprache,“ der an sich ganz richtig ist, vermeiden manche gerne, weil ein naiver Mensch auf den falschen Gedanken kommen könnte, es handle sich beim Esperanto um eine Sprache, die die Muttersprache ersetzen soll. Dem gegenüber haben die Esperantisten in den ersten Zeiten des Esperantismus immer versichern müssen, dass sie ein Attentat auf die Muttersprache nicht vorhaben, dass das Esperanto die Muttersprache nicht verdrängen solle. Die Dinge liegen aber so, dass das Esperanto gar nicht im Stande wäre, der Muttersprache etwas am Zeuge zu flicken, selbst wenn es die löbliche Absicht hätte dies zu tun. Unsere Muttersprache ist mit uns verwachsen, sie liegt uns im Blute, stellt ein unveräusserliches Gut dar. Das Esperanto kann, will und — meinetwegen — soll die Muttersprache nicht verdrängen.

Diese Gefahr birgt das Esperanto nicht. Die einzige Gefahr, die es birgt, ist der eigentümliche Pieps, der dem des Tartarin von Taraskon oder dem des Don Quixote nicht unähnlich ist. Lernen Sie Esperanto aber hüten sie sich vor dem Esperanto-Pieps. Seine schlimmsten Formen ähneln dem Grössenwahn und dem Tropenkoller. Glücklicherweise sind diese allerschlimmsten Fälle nicht häufig. Bei leichteren Fällen helfen kalte Duschen und die Beschäftigung mit einer natürlichen Fremdsprache z. B. russisch oder chinesisches.

esprimon „tutmonda lingvo“, kvankam ĝi estas tute ĝusta per si mem, oni ĝenerale evitas pro tio, ke naivulo povus malprave ekpensi, ke Esperanto estas lingvo destinota por anstataŭi la patrinan lingvon. Kontraŭstare de tio la Esperantistoj en la unuaj tagoj de l'Esperantismo ĉiam estis devigitaj aserti, ke ili absolute ne intencas atencon kontraŭ la patrina lingvo, kaj ke Esperanto ne devas forpuŝi la patrinan lingvon. Sed la afero estas jena: Esperanto ja ne estas ebla domagigi la patrinan lingvon, eĉ ne tiam, se ĝi havus la mallaŭdindan emon fari tion. Nia patrina lingvo estas intime kunligata kaj kunigata kun ni; ni havas ĝin en la sango; ĝi estas neforigebla aĵo. Esperanto nek povas, nek volas kaj — se vi deziras — ne devas forpuŝi la patrinan lingvon.

Tian danĝeron Esperanto ne enhavas. La sola danĝero, kiun ĝi enhavas, estas la stranga pipso pli aŭ malpli simila al tiu de Tartareno de Taraskono aŭ al tiu de Don Kikoto de la Manĉo. Lernu Esperanton, sed gardu vin kontraŭ la Esperanta pipso. La plej danĝeraj formoj de la pipso estas similaj al la pligrandiga malsano aŭ al la frenezeco de varmegaj distriktoj.

Feliĉe la plej gravaj kazoj nur estas maloftaj. La malgravajn kazojn oni sukcese kuracas per malvarma arta pluveto kaj per la okupigo kun natura fremda lingvo eble rusa aŭ hina.

Dies nur nebenbei. Verdrängen will also das Esperanto gar nichts. Es will ersetzen entweder das absolute Stillschweigen oder das Kauderwelsch, das sich im günstigeren Falle überall da einstellt, wo wir uns einem Fremden gegenüber befinden. Oft nennen wir dieses Kauderwelsch dann Englisch oder Französisch. Das ist meist Selbsttäuschung oder Schwindel. Das einfachste und bequemste ist sicherlich der Gebrauch einer neutralen Sprache für den zwischenvölkischen Verkehr. Das Wort „neutral“ bedeutet hier weiter nichts, als dass das Esperanto eben für alle Beteiligten eine fremde Sprache ist. Der Erfolg den das Esperanto bis jetzt schon aufzuweisen hat beruht neben anderem mit auf den Umstand, dass die Idee einer solchen neutralen Sprache vom Nationalbewusstsein angenehm empfunden wird. *Esperanto estas neutrala lingvo.*

Es wird unter Wahrung nationaler Interessen ein Verkehrshindernis beseitigt, das auf keine andere Art und Weise beseitigt werden kann.

Das Esperanto ist nicht das einzige System, das die Erleichterung des zwischenvölkischen Verkehrs erstrebt. Die Esperantisten hoffen viel, auch das, dass sich schliesslich alle Systeme vereinigen werden zur Erreichung des gemeinsamen Zieles. Hilf uns in dieser Richtung, dann wirst Du ein *Esperantide* sein.

Tio estu flanko dirita. Forpuŝi do Esperanto volas nenion. Ĝi volas anstataŭi aŭ la absolutan silenton aŭ la fi-lingvon, kiu en la plej favora kazo aŭdiĝas ĉie tie, kie ni renkontas fremdulon. Ni ofte nomas tian fi-lingvon franca aŭ angla. Tio estas plej ofte memtrompiĝo aŭ ĝenerala trompiĝo. Certe plej simpla kaj plej oportuna estas la uzo de neŭtrala lingvo por la internacia interrilato. La vorto „neŭtrala“ signifas nur tion, ke Esperanto estas fremda lingvo por ĉiuj partoprenantoj en la koncerto. La sukceso, kiun Esperanto ĝis nun havis, klariĝas ankaŭ pro tio, ke la ideo de tia neŭtrala lingvo estas agrabla al la nacionalismo.

Esperanto estas neŭtrala lingvo.

Netuŝe de naciaj interesoj komunika malhelpo estas forigita, kiu alimaniere estas netuŝebla kaj konsekvence ne forigebla.

Esperanto ne estas la sola sistemo, kiu celas la plifaciligon de internacia interrilato. Esperantistoj multe esperas, ankaŭ tion, ke fine ĉiuj sistemoj unuiĝos por la realigo de la komuna emo. Helpu nin en tiu direkto. Tiam vi estos *Esperantido*.

Germana Esperanto-Gazeto

Oficiala organo de la Saksa Turinga Esperantista Ligo, Leipzig, de la Magdeburga Esperantista Grupo k. t. p.

Erscheint monatlich 2 Mal. Preis vierteljährl. 1 Mk.

Die Germana Esperanto-Gazeto ist die einzige Esperanto-Zeitung, welche neben wissenschaftlichen Artikeln aus den verschiedenen Gebieten einen methodisch aufgebauten Lehrgang der Esperantosprache bietet und dadurch bequem in den Bau der Sprache einführt.

Man verlange Probenummern.

- E. Stark, Elementarbuch der Esperanto-
sprache. 2. Aufl. ungeb. M. 1.20
in Prachtband „ 1.80
— Schlüssel dazu . . . . „ 0.60
— Wörterbuch Esperanto-Deutsch
2. Aufl. „ 1.—
— „ Deutsch-Esper. „ „ 1.—
E. Stark und Fr. Rockmann,
Internacia Legolibro „ 1.20

Zu beziehen durch:

H. Wuttke, Magdeburg, Pionierstr. 21.

Eldonejo de la Saksa Turinga Esperantista Ligo, Leipzig, Rathausstrasse 52.

Rekomendinda Esperanta Literaturo

Fundamento de Esperanto de Dro Zamenhof	M. 2.60
Fundamenta Krestomatio „ „ „	„ 2.80
Internacia Legolibro de Stark kaj Rockmann	„ 1.20
Iluna Legolibro de Dro V.	„ 1.50
„	„ 1.70
„ kaj Lambert	„ 0.40
„ a	„ 0.50
„ m	„ 1.50
„ e	„ 0.70
„ Boirac	„ 0.60
„ de Lallemant	„ 1.20
„ gyel	„ 2.—
„ nua de Meier	„ 1.—
„ de F. Schuck	„ 1.80
„ de F. Schiller	„ 1.—
„ nologo	„ 0.20
„	„ 0.40
„ le Florian	„ 0.40
„ edio de Moliere	„ 0.60
„ rezoj 5 % por la send-	

134601

Saksa Turinga *Esp*

Sächs.-Thür. Esperantisten-Verband

Aufgabe des Verbandes ist systematische Ausbreitung und Pflege der internationalen Hilfssprache Esperanto in Sachsen und Thüringen. Als Verbandsorgan erhalten die Mitglieder vom Eintritt ab **unentgeltlich** die

Germana Esperanto-Gazeto.

Diese in Deutsch und Esperanto redigierte Zeitung erscheint monatlich 2 mal und ist die einzige Esperanto-Zeitung, die neben wissenschaftlichen Artikeln aus den verschiedensten Gebieten einen methodisch aufgebauten Lehrkurs in Esperanto anbietet.

Książnica Podlaska

im. Łukasza Górnickiego w Białymstoku

000735071

Geschäftsstelle: **Leipzig, Rathausstrasse 52.**